

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8C/155/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7808208752
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7808208752.19

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v právnej veci žalobcov 1/ B.Ó. E., nar. X. X. XXXX, bytom R. Č.. XX, 2/ K. S., nar. X. X. XXXX, bytom Y. C.Á., M.. I.. K.. Š. Č.. XXX a 3/ K. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. Č.. XX, všetci žalobcovia v 1. až 3. rade zastúpení JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom v Rožňave, Ul. Hviezdoslavova č. 4, proti žalovanému K. E., nar. X. X. XXXX, bytom I.. K.. Š. Č.. XXX, Y. C., zastúpený JUDr. Máriou Ďurajovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Šafárikova č. 71, o zrušenia a vyporiadanie predmetu podielového spoluvlastníctva, takto

rozhodol:

I. Súd **p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetom tohto konania bolo zrušenie a vyporiadanie predmetu podielového spoluvlastníctva a to k lesnému kolesovému traktoru bez EČV, príviesnému vozíku na prepravu koní, pneumatikám, kľúčom OP-6-32 a k momentovému kľúču tak, aby tieto súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a aby žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade po 3 319,39 Eur (pôvodne po 100 000,- Sk), titulom vyporiadania podielov, alternatívne, aby súd po zrušení podielového spoluvlastníctva účastníkov k uvedeným veciam, prikázal ich do podielového spoluvlastníctva žalobcov po 1/3-ine a zaviazal ich k solidárnej povinnosti zaplatiť žalovanému 9 958,17 Eur (pôvodne 300 000,- Sk), titulom vyporiadania podielov a aby žalovaného ďalej zaviazal zaplatiť žalobcom po 7 058,55 Eur (pôvodne 212 646,- Sk). V priebehu konania na pojednávaní dňa 30. 12. 2008 žalobcovia žiadali o pripustenie zmeny petitu, v zmysle ktorého žalobcovia alternatívne navrhli, aby súd po zrušení podielového spoluvlastníctva účastníkov konania k sporným veciam tieto prikázal do podielového spoluvlastníctva žalobcov po 1/3-ine a zaviazal ich k solidárnej povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 3 319,39 Eur (pôvodne 100 000,- Sk) titulom vyporiadania. Zároveň rozšírili vyporiadanie hnuiteľných vecí o ďalšiu hnuiteľnú vec a to WAP-ku, ktorej hodnota po odpočítaní amortizácie predstavuje 331,93 Eur (pôvodne 10 000,- Sk). Rozšírili žalobu o určenie predmetnej WAP-ky do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania, navrhli zrušiť podielové spoluvlastníctvo a vyporiadať podľa zásad uvedených v petite podanej žaloby. Súd uznesením na pojednávaní dňa 30. 12. 2008 pripustil zmenu petitu, v zmysle vyššie uvedeného návrhu.

2. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 18. 1. 2011 žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a neopodstatnenú. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1/ O. s. p. O trovách štátu už súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 148 ods. 1/ O. s. p., keď žalobcov 1/ až 3/ zaviazal zaplatiť trovy štátu, každého po 222,33 Eur a žalovaného vo výške 332,98 Eur na účet tunajšieho súdu.

3. Súd svoje rozhodnutie založil na zistení, že všetci účastníci, t.j. žalobcovia i žalovaný mali živnostenské oprávnenia na ťažbu dreva, výkon ťažobnej činnosti zabezpečovali formou tímovej práce, nešlo však o spoločné podnikanie, keďže nebola uzavretá žiadna zmluva o spoločnom podnikaní a nebolo vytvorené ani združenie, v zmysle ktorého mali účastníci spoločne podnikat'. Žalobcovia, ako aj žalovaný podnikali samostatne na základe svojich živnostenských oprávnení a samostatne si

viedli účtovníctvo a neboli ani spoločnými platiteľmi DPH. Zo strany žalobcov nebol preukázaný vznik spoluvlastníckeho vzťahu (ktorého zrušenia a vyporiadania sa svojou žalobou domáhali) a nebola určená ani výška spoluvlastníckych podielov. Žalobcovia nepreukázali spoločné nadobudnutie predmetných vecí do podielového spoluvlastníctva ani kúpou, ani darovaním a ani iným spôsobom nadobudnutia, naopak ich tvrdenia o spoločnom nadobudnutí vecí boli vyvrátené žalovaným, ktorý predložil kúpnu zmluvu o kúpe traktora do svojho výlučného vlastníctva. Poskytnutie peňažného príspevku na zakúpenie vecí samo o sebe nespôsobuje, že ten kto ho poskytol sa stáva spoluvlastníkom vecí s kupujúcim v podiele podľa pomeru ním poskytnutého príspevku k celej cene. Účastníci zmluvy o prevode spoločnej veci musia byť všetci spoluvlastníci a na účinný prevod celej veci nestačí právny úkon jedného z nich, aj keby bol urobený so súhlasom všetkých ostatných spoluvlastníkov. Žalobu žalobcov o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súd preto považoval za nedôvodnú a neopodstatnenú. Nepovažoval za dôvodnú ani časť žaloby, v zmysle ktorej žalovaný mal byť zaviazaný vyplatením čiastky po 3 319,39 Eur (pôvodne 100 000,- Sk) žalobcom v 1. až 3. rade, titulom vyporiadania podielov, keďže nebolo u žalobcov a žalovaného preukázané, že sa jednalo o spoločný podiel, v danom prípade o spoločné podnikanie. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na nezákonné konanie žalovaného v súvislosti s fakturáciou, toto mali signalizovať orgánom činným v trestnom konaní. V tomto konaní, keďže nebolo možné jednoznačne určiť akú čiastku bol povinný žalovaný vyplatiť žalobcom nebola preukázaná ani skutočnosť, že žalobcovia nemali vyplatené peniaze za prevedené práce, naopak žalobcovia obdržali finančné prostriedky od žalovaného na základe čoho si vystavili aj faktúry, čo sami potvrdili a pokiaľ mali za to, že im neboli vyplatené peniaze za prevedené práce mali možnosť sa domáhať svojho nároku už v čase, keď za vykonanú prácu nedostali primeranú finančnú odmenu, prípadne, ak nesúhlasili s výškou vyplatenej sumy, nemali si vystaviť faktúru na sumu, s ktorou nesúhlasili. Žalobcovia neunesli dôkazné bremeno na svoje tvrdenia, že spoločné veci patria do podielového spoluvlastníctva účastníkov, ani tvrdenia týkajúce sa finančného vyrovnania podielov, preto žalobu prvostupňový súd v celom rozsahu zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia i žalovaný. Žalobcovia navrhli zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, kým žalovaný podal odvolanie, čo do výroku o trovách konania.

5. Žalobcovia svoje rozhodnutie odôvodnili odvolacími dôvodmi, podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O.s.p., t.j. vytýkali súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ďalej, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a navyše jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Nestotožnili sa s názorom súdu prvého stupňa, že sa dostali do stavu dôkaznej núdze, lebo svoje tvrdenia preukázali jednak svojimi výpoveďami, jednak výsluchom v konaní vypočutých svedkov, ale čiastočne aj vypracovaným znaleckým posudkom a výsluchom samotného znalca. Vo svojom odvolaní uviedli, že bez právneho významu je skutočnosť v súvislosti so Zmluvou o združení, či medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o združení alebo nie, lebo veci do podielového spoluvlastníctva môžu nadobúdať nielen účastníci zdruzenia, ale aj iné osoby. Tiež zdôraznili, že nemá žiadnu právnu relevanciu ani skutočnosť, či mali vedený spoločný účet alebo nie. Zdruzenia napokon ani nemajú právnu subjektivitu. K spoluvlastníctvu k traktorovi uviedli, že sa všetci k traktorovi správali tak, ako jeho spoluvlastníci, spoločne ho opravovali aj spoločne doň investovali a pod. Napokon zdôraznili, že žalovanému nepožičali peniaze na kúpu žiadnych vecí, ale kupovali veci zo spoločných peňazí a aj v prípade uzavretia písomnej zmluvy o združení by všetci ostali fyzickými osobami - živnostníkmi, keďže združenie nemá právnu subjektivitu.

6. Žalovaný podal odvolanie, len čo do výrokov napadnutého rozsudku o trovách konania, t.j. vrátane výroku o trovách štátu a navrhol v napadnutej časti zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a žalobcom v 1. až 3. rade uložiť povinnosť spoločne a nerozdielne mu nahradiť trovy konania v sume 5 708,91 Eur. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, pokiaľ na svoje rozhodnutie aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p.. Podľa jeho názoru potrebné bolo aplikovať ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p.. Nebola daná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie trov inak úspešnému účastníkovi a nebol daný ani dôvod výnimočnosti daného prípadu. Žalovaný predsa nedal príčinu na konanie a ani v mimosúdnom konaní neuznával žiadne nároky žalobcov. Uviedol, že má rodinu, za prácou musí cestovať ďaleko do zahraničia (Nemecka), má postihnuté dieťa a celý proces ho niekoľko rokov zaťažoval, nakoľko musel čeliť neodôvodneným požiadavkám žalobcov. Musel požiadať o právnu ochranu a kvalifikovane sa dať zastupovať prostredníctvom advokáta. Žalobcovia sú riadnymi podnikateľmi, mali

si byť vedomí rizika súdneho konania a boli to práve oni, ktorí vedome útočili na neho bez ohľadu na výsledok sporu. Preto by nebolo spravodlivé, aby mu nemala byť priznaná náhrada trov konania a aby znášal aj náklady konania v spore, ktorý on nevyvolal. Namietal tiež, že by bol zaviazaný znášať trovy štátu, z titulu znaleckého dokazovania s tým, že namietal nariadenie znaleckého dokazovania, nakoľko neboli preukázané základné predpoklady existencie podielového spoluvlastníctva. Preto nesúhlasil, aby znášal trovy štátu, ktoré on nezavinil.

7. Odvolací súd za danej situácie mal za to, že záver súdu prvého stupňa, že u účastníkov nešlo o spoločnú podnikateľskú činnosť, bol predčasný. Rovnako aj záver prvostupňového súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcami bol predčasný. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec prvostupňovému súdu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude odstrániť vytýkané pochybenia, podrobným výsluchom účastníkov objasniť obsah dohody uzavretej medzi nimi pred započatím spoločnej činnosti v oblasti ťažby dreva a osobitne pred nákupom jednotlivých predmetných huteľných vecí, vykonať aj ďalšie dôkazy navrhnuté účastníkmi, poprípade iné dôkazy o ktorých uzavrie, že ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 O.s.p.), vykonané dôkazy dôsledne vyhodnotiť podľa ustanovenia § 132 O. s. p., vráteného všetkého, čo vyšlo alebo vyjde za konania najavo a potom uzavrieť, či nároky uplatňované žalobcami sú dôvodné. Zároveň uložil súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

8. Prvostupňový súd v intenciách rozhodnutia Krajského súdu Košice pokračoval v konaní opätovne na pojednávaní vypočul účastníkov konania, svedkov Q.. K. L., Q.. G. X., K. Y., Q. R., oboznámil sa so všetkými dôkaznými listinami, ktoré boli súčasťou spisu.

9. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd opäť dospel k tomu právnomu záveru, že žaloba žalobcov je nedôvodná. Žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, keďže nepreukázali, že sporné huteľné veci patria do podielového spoluvlastníctva účastníkov a nepreukázali ani dôvodnosť vyplatenia im patriacich finančných podielov žalovaným. Naopak, jednoznačne bolo preukázané, že sporné veci patria do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorý predložil aj dôkazné listiny preukazujúce jeho výlučné vlastnícke právo k sporným huteľným veciam. Súd nepovažoval za dôvodnú časť žaloby, v zmysle ktorej žalovaný mal byť zaviazaný vyplatením čiastky po 3 319,39 Eur (pôvodne 100 000,- Sk) žalobcom v 1. až 3. rade titulom vyporiadania podielov, keďže nebolo u žalobcov a žalovaného preukázané, že sa jednalo o spoločný podiel, v danom prípade o spoločné podnikanie, keďže nebola uzavretá žiadna zmluva o spoločnom podnikaní, nebolo vytvorené ani združenie, v zmysle ktorého mali účastníci spoločne podnikáť. Preukázaná bola skutočnosť, že žalobcovia ako aj žalovaný podnikali samostatne na základe svojich živnostenských oprávnení, samostatne si viedli účtovníctvo, čo v konečnom dôsledku vyplýva aj zo samotného znaleckého dokazovania a predložených dôkazných listín, ako aj z výpovedí svedkov a v neposlednom rade aj účastníkov. Opätovne vypočutí svedkovia Q.. L. A. Q.. X. vo svojich výpovediach zdôraznili, že mali vedomosť o tom, že žalobcovia a žalovaný pracovali v tíme, v pracovnej skupine, ale ako sa dohodli ohľadne vyplácania mzdy, prípadne nákladov, bolo na nich. Vo svojich výpovediach potvrdili aj to, že v tíme K. E. pracovali aj iní pracovníci a pracovná skupina žalovaného zase pracovala a vykonávala ťažobnú činnosť u iného - napr. u pána Novotného a na základe vystavených faktúr im boli vyplatené mzdy. Každý mal zodpovednosť za svoju vykonanú prácu, za kvalitu práce s tým, že za nedodržanie zmluvy bol zodpovedný len pán K. E. t. j. žalovaný.

10. Opätovne súd poukázal na to, že pokiaľ žalobcovia poukázali na nezákonné konanie žalovaného v súvislosti s fakturáciou (vystavené fiktívne faktúry, opravené faktúry), v tomto smere bolo potrebné prípadné nezákonné konanie žalovaného signalizovať orgánom činným v trestnom konaní, keďže o prípadnom nezákonnom konaní žalovaného nebolo možné rozhodovať v tomto konaní, s čím nesúviselo ani dokazovanie v súvislosti s predmetnou žalobou o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, prípadne vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže v predmetnom konaní nebolo možné jednoznačne určiť, akú čiastku bol povinný žalovaný vyplatiť žalobcom, nebola preukázaná ani skutočnosť, že žalobcovia nemali vyplatené peniaze za prevedené práce, naopak, žalobcovia obdržali finančné prostriedky od žalovaného, na základe čoho si vystavili aj faktúry, čo sami potvrdili a pokiaľ mali za to, že im neboli vyplatené peniaze za prevedené práce, mali možnosť sa domáhať svojho nároku už v čase, keď za vykonané práce nedostali primeranú finančnú odmenu (nie s odstupom niekoľkých rokov), prípadne ak nesúhlasili s výškou vyplatenej sumy, nemali si vystavovať faktúry na sumy, s ktorými nesúhlasili.

11. Súd opätovne zdôraznil, že nemôže nachádzať dôkazy a nemôže znášať dôkazné bremeno za žalobcov a žalobu z uvedených dôvodov v celom rozsahu opätovne zamietol a rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

12. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia z dôvodu, že v posudzovanej veci súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, navyiac, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré skutočnosti zakladajú odvolací dôvod, v zmysle § 205 ods. 2c/, d/, f/ O. s. p. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok opätovne zrušil a vec vrátil na nové konanie, alternatívne navrhli rozsudok zmeniť tak, že žalobe súd v celom rozsahu vyhovie, v zmysle petitu a zároveň si uplatnili aj právo na náhradu trov konania.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaní navrhol, aby súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov konania. Odvolanie žalobcov žalovaný považoval za nedôvodné, nezrozumiteľné, zmätočné, ktoré odvolanie nenaplnilo odvolacie dôvody.

14. Krajský súd v Košiciach, rozsudkom sp. zn. 5 Co 153/2016 zo dňa 15. decembra 2016, potvrdil rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny, keď súd prvej inštancie zákonne odôvodnil svoj rozsudok, vykonal relevantné navrhnuté dôkazy a poskytol odpoveď stranám sporu na skutkovo a právne relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany v spore, keď jeho rozhodnutie bolo presvedčivé a to aj z hľadiska právneho posúdenia veci, ako aj presvedčivosti rozhodnutia, že v konaní, keď interpretoval právne normy, nedošlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci a preto záver súdu prvej inštancie bol opodstatnený a v konečnom dôsledku správny a zákonný.

15. Predmetom tohto konania takto zostalo len rozhodnutie o trovách konania. Výrok o trovách konania v predmetnom konaní sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1/ Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Citované ustanovenie § 255 ods. 1/ CSP vyjadruje základnú zásadu uplatňovanú pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu).

17. Z vyššie uvedených dôvodov, preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia hlavne s poukazom na to, že žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. Podľa § 262 ods. 1/ CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2/, cit. ustanovenia o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

19. S poukazom na vyššie citované ustanovenie o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach cestou tunajšieho súdu.